

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 15. stavak 1. točku (c) Druge luganske konvencije ⁽¹⁾ tumačiti na način da „obavljanje” komercijalne ili profesionalne djelatnosti u državi obvezanoj Konvencijom u kojoj potrošač ima domicil podrazumijeva prekograničnu djelatnost ugovornog partnera potrošača već u trenutku pripreme i sklapanja ugovora ili se ta odredba također primjenjuje u svrhu određivanja nadležnog suda za odlučivanje o tužbi u slučaju u kojem ugovorne stranke prilikom sklapanja ugovora imaju u smislu članaka 59. i 60. Druge luganske konvencije domicil u istoj državi obvezanoj Konvencijom, a međunarodno obilježje pravnog odnosa nastaje tek naknadno, nakon što se potrošač preseli u drugu državu obvezanu Konvencijom?
2. Ako prekogranična djelatnost nije potrebna u vrijeme sklapanja ugovora:

Isključuje li se člankom 15. stavkom 1. točkom (c) u vezi s člankom 16. stavkom 2. Druge luganske konvencije u načelu određivanje nadležnog suda na temelju članka 5. točke 1. te konvencije ako se potrošač između sklapanja ugovora i podnošenja tužbe preselio u drugu državu obvezanu Konvencijom ili je usto potrebno da potrošač obavlja svoju komercijalnu ili profesionalnu djelatnost i u novoj državi u kojoj ima domicil ili ju usmjerava u tu državu, a ugovor je u okviru te djelatnosti?

⁽¹⁾ Konvencija o sudskoj nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2007., L 339, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 14., str. 281.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. srpnja 2020. uputio Landgericht Mainz (Njemačka) – KX
protiv PY GmbH**

(Predmet C-317/20)

(2020/C 348/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Mainz

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: KX

Tuženik: PY GmbH

Prethodno pitanje

Treba li članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾ tumačiti na način da se ta odredba uz pravilo o međunarodnoj nadležnosti odnosi i na pravilo o mjesnoj nadležnosti nacionalnih sudova u stvarima koje se odnose na ugovor o putovanju koje treba poštovati sud koji odlučuje o predmetu ako i potrošač kao putnik i druga ugovorna stranka, koja je organizator putovanja, imaju svoj domicil ili sjedište u istoj državi članici, ali se odredište putovanja ne nalazi u toj državi članici, nego u inozemstvu (slučajevi koji se zapravo nisu dogodili u tuzemstvu), što dovodi do toga da dopunjavanjem nacionalnih odredbi o nadležnosti potrošač može ostvariti ugovorna potraživanja od organizatora putovanja pred sudom nadležnim na temelju njegova domicila?

⁽¹⁾ SL 2012, L 351, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.)